

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm703/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

kalder derfor det Middellandske Hav, og det har for Norden Europa, og Morland for Sonden, men Asien kommer det til, naar det løber i Øster, og der paa Asiens vestre Kyst er et Land, hvor nu Tyrkerne raade, der kaldtes Canaan i forrige Tider, og det var dengang et deiligt og frugtbart og ønskeligt Land, det var Landet, som Gud førte Abraham til. Og Herren talte til Abraham og sagde: dette Land vil Jeg give din Afkom, og Herren prøvede ham, og gav ham ikke selv en Fødsbrev at eie i Landet, og gav ham ikke den lovede Søn, førend han var gammel, men Abraham troede Gud, og det blev regnet ham til Retfærdighed. Saa havde da Abraham ikke visse Værelser i Canaans Land, men han flattede om, som en Fremmed i Landet med sine Hjorde, det er med hans Kvæg, og han udflog sit Pausalun, det er hans Telt, og boede derunder alle sit Livs Dage, og Herren kaldte Abraham sin Ven, og samlede ham til hans Fædre i Fred.

Abraham avlede Isak, og Isak avlede Jakob, og ham kaldte Herren Israel, det er Guds Kamp eller Stridsmand, og Isak og Jakob boede under Pausalun, som Fremmede i Canaans Land, til et Tegn, at Guds Børn ere Fremmede paa Jorden, og have i Himlen hos Gud deres Fædrenes Land, og de troede Gud og stolede paa Ham, og Han velsignede dem og gav dem Abrahams Haab til Arv, og lovede dem, at i deres Sød skulde Jordens Slægter velsignes. 1. Moseb. 26—28.

Jakob eller Israel avlede de tolv Patriarker, det er Stamme-fædre, som de bleve for Israels Børns Slægter, og de navnfulde digte ere iblandt dem Juda og Levi og Josef, men det begav sig, at Josef blev haret af sine Brødre, og de folgte ham til Egypten, til Chams Land, som nu regnes til Moesland, men ligger tæt op til Afsland. De tænkte Ondt imod ham, men Herren tænkte, at vende Alt til det Gode, og Han var med Josef, og gav ham Naade for hans Herres Dine i Egypten Land, og solgte ham med Visdom og Kundskab, og strelte ham af Ansigt, og velsignede ham til at være den Næste efter Kongen. Og der kom Hunger i Canaans Land, der som Jakob boede, og hans Sønnen drog til Egypten, at kiøbe sig Korn, og de kom for Josef at staa, og de kiendte ham ikke, men han kiendte dem og forfærdede deres Sjæle, at de maatte komme deres Synd ihu, og lod sig op for dem paa det Sidste, ja det blev Enden, at Jakob kom med al sine Børns Slægt ned at bo i Egypten, og Kongen gav dem Gosen Land at være udi, dem og deres Børn og deres Kvæg, og Alt hvad de eiede, og Israels Børn vare halvsjerdslindotiv Sjæle. 1. Moseb. 37 og 39—47.

Jakob kom til sine Dages Ende, og velsignede sine Sønnen og sagde dem forud, hvor de skulde boe udi Canaans Land, og hvad Udsikthed der skulde være paa deres Stammers Sind og Bedrift, og lod i en merk Tale forstaa, at af Juda Stamme skulde den Leve

